

AKT KCTRM, XIA/1402

52

I SEKRETARZ
KOMITETU CENTRALNEGO PZPR

Towarzysz
Erich HONECKER
Sekretarz Generalny
Komitetu Centralnego
Niemieckiej Socjalistycznej
Partii Jedności
Przewodniczący Rady Państwa
Niemieckiej Republiki Demokratycznej
B e r l i n

Wielce Szanowny Towarzyszu Honecker,

Znaczenie sprawy rozgraniczenia obszarów morskich w Zatoce Pomorskiej dla stosunków między naszymi państwami i narodami oraz stan negocjacji w tej sprawie po uzgodnieniach, przyjętych w naszych rozmowach podczas Dni Przyjaźni Młodzieży we Wrocławiu 24 czerwca br. wymaga, moim zdaniem, ponownego zainteresowania się przez nas tym problemem.

Uważam, że we Wrocławiu w sprawie tej dokonaliśmy zasadniczego przełomu, określając zgodnie sposób podejścia do jej rozstrzygnięcia i tworząc tym samym dogodną podstawę do znalezienia praktycznego rozwiązania. Wielce cenię sobie, Towarzyszu Honecker, Wasze konstruktywne stanowisko umożliwiające osiągnięcie rozwiązania uwzględniającego interesy obu stron. Dla nas szczególnie ważne było wyrażone przez Was zrozumienie dla podstawowego

interesu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jakim jest zapewnienie swobodnego i bezpośredniego dostępu portów Szczecin/Swinoujście do morza otwartego.

Ze swej strony z równym zrozumieniem odniosłem się do interesów Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Zatoce Pomorskiej, związanych z rozgraniczeniem szelfu kontynentalnego i stref rybołówczych, zalecając naszym negocjatorom wyjście naprzeciw postulatom Niemieckiej Republiki Demokratycznej w tym względzie.

Konsekwentne przestrzeganie przyjętej przez nas zasady nieobowiązywania jednostronnych decyzji obu państw i pełnego zrozumienia dla żywotnych interesów partnera może szybko prowadzić do rozwiązania problemu. Jestem również przekonany, że w interesie obu stron leży, aby jak najrychlej przestał on obciążać nasze stosunki.

Kierując się powyższym pozwalam sobie przedłożyć w załączniku szczegółowe propozycje całościowego rozwiązania problemu.

Zmierzają one do pełnego zaspokojenia podstawowych interesów obu stron i osiągnięcia takiego rozgraniczenia obszarów morskich w Zatoce Pomorskiej, które wykluczałyby w przyszłości jakiegokolwiek spory i nieporozumienia interpretacyjne. Nasze propozycje zawierają w szczególności gotowość Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do znacznego zmniejszenia swej strefy rybołówczej na korzyść Niemieckiej Republiki Demokratycznej, potwierdzenia praw Niemieckiej Republiki Demokratycznej do eksploatacji obszaru szelfu kontynentalnego w rozmiarach przewidzianych w umowie

z 29 października 1968 r., a także przebiegu zachodniego toru podejściowego do portów Szczecin/Swinoujście przez morze terytorialne Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Jesteśmy ponadto gotowi w proponowanej wymianie szelfu kontynentalnego i strefy rybołówczej w pełni zrekompensować NRD ich odpowiednie wielkości łącznie z obszarami, które wyłączone byłyby z eksploatacji na północnym torze podejściowym i kotwicowiskach.

Ważnym elementem naszych propozycji jest sugestia ustanowienia wspólnej morskiej granicy przyjaźni między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną na odcinku do 12 Mm. Za przyjęciem naszej propozycji, jak sędzę, przemawiają wszystkie racjonalne względy. W naszym przekonaniu Polska Rzeczpospolita Ludowa i Niemiecka Republika Demokratyczna nie zyskałyby nic na stworzeniu swego rodzaju klina morza otwartego do 6 Mm, oddzielającego nasze granice morskie. Przeciwnie, dopuściłyby możliwość penetracji tego obszaru przez okręty państw trzecich. Nie uzasadniają tego ani interesy obu naszych krajów, ani współczesna praktyka państw w dziedzinie międzynarodowego prawa morza. Proponując ustanowienie wspólnej granicy morskiej kierujemy się ponadto wspólnym interesem bezpieczeństwa państw-stron Układu Warszawskiego.

Biorąc pod uwagę opinię negocjatorów NRD w tej konkretnej sprawie, nie traktujemy naszej sugestii w tym względzie jako warunku znalezienia rychłego kompromisu.

55

Z informacji, jakie otrzymuję o przebiegu negocjacji wynika, że oczekiwane przez nas rozwiązanie w formie odpowiedniej umowy państwowej natrafia nadal na trudności i opóźnia się. Jesteśmy tym poważnie zatroskani.

Przedkładając nasze propozycje liczę na Wasz, Szanowny Towarzyszu Erichu Honecker, osobisty wkład i wpływ na przebieg dalszych negocjacji, które pozwoliłyby osiągnąć w szybkim czasie rozwiązanie tego problemu zgodnie z naszymi ustaleniami.

Przyjmijcie, Drogi Towarzyszu Honecker, moje najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia.

Załącznik 1

Pozostaję z wyrazami najwyższego szacunku

Wojciech JARUZELSKI

Warszawa, wrzesień 1988 r.